

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobců: a) H. K.
 b) J. K.
 zastoupení advokátkou JUDr. Veronikou Plickovou Dvořákovou
 sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
 sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

za účasti: 1. R. M.
 2. H. M.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného za dne 28. 1. 2019, sp. zn. 15VD11557/2018-202001, č. j. SPU 528177/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci podali dne 1. 4. 2019 u Městského soudu v Praze žalobu proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Kraj Vysočina, pobočka Havlíčkův Brod (dále jen „pozemkový úřad“) ze dne 30. 8. 2018, č. j. SPU 234740/2018. Pozemkový úřad uvedeným rozhodnutím schválil návrh jednoduchých pozemkových úprav v k. ú. X zpracovaný Ing. H. K., a to jménem společnosti POZEMKOVÉ ÚPRAVY K+V, s.r.o. Městský soud v Praze následně rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Hradci Králové, coby soudu místně příslušnému k projednání předmětné žaloby.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

2. Žalobci namítli, že hranice pozemku p.č. st. X (dle grafického přidělu p.č. st. X) nerespektuje hranice v terénu, čímž návrh pozemkových úprav narušuje pokojný stav v území. Jedná se zejména o společnou hranici uvedeného pozemku s pozemkem p.č. X ve stejném katastrálním území. V mapě návrhu tyto pozemky spolu nesousedí a je mezi ně vložen cíp jiného pozemku. Tento cíp pozemku, který bude vlastnit obec, nebude mít reálně žádné praktické využití, ale bude pouze předmětem neshod. Podle žalobců byly hranice pozemků v minulosti řádně vytyčeny za účasti majitelů sousedních nemovitostí, což doložili protokoly o vytyčení hranice pozemku a geometrickými plány, které předložili pozemkovému úřadu. Uvedené geometrické plány byly schváleny Katastrálním úřadem pro Vysočinu – Katastrálním pracovištěm Havlíčkův Brod. Protokoly o vytyčení hranice pozemků jsou dle žalobců zpracované na stejném mapovém podkladě jako geometrické plány schválené katastrálním úřadem, které sloužily jako podklad pro zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí. Geometrické plány byly zpracovány v průběhu jednání s městysem Vilémov o prodeji pozemků, aniž by vůči nim městys Vilémov vznesl připomínky.
3. Dále žalobci poukázali na přílohu územního souhlasu k oplocení pozemků vydaného dne 29. 4. 2011 Městským úřadem v Golčově Jeníkově, z něž je také patrný průběh vytyčené hranice pozemků a souhlasy majitelů sousedních nemovitostí. Podle žalobců v případě, že dojde k určení hranice pozemků na základě rozhodnutí pozemkového úřadu, nastanou problémy s odstraněním uvedeného plotu. I tím se měl správní orgán v napadeném rozhodnutí zabývat. Žalobci z uvedeného důvodu v odvolání namítali, aby rozhodnutí pozemkového úřadu bylo změněno tak, že sporná hranice mezi pozemky p.č. st. X a p.č. X bude odpovídat současnému stavu.
4. Napadené rozhodnutí je dle žalobců nezákonné, neboť žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav a vůbec se nezabýval odvolacími námitkami. Žalovaný tvrdil, že ke správnosti určení průběhu hranic přidělových parcel se nemůže vyjádřit a že kontrola správnosti přísluší pouze katastrálnímu úřadu, případně zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu. S tím žalobci nesouhlasí, žalovaný se dle jejich názoru měl zabývat uvedenými skutečnostmi, protože mají zásadní vliv na jeho rozhodnutí.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že cílem prací při upřesnění přidělů formou jednoduchých pozemkových úprav, dle § 13 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), je technické zajištění vlastnického stavu, jak byl založen původním přidělovým řízením s ohledem na nynější skutečný stav v terénu. V tomto řízení se neslučují pozemky stejného vlastníka se stejným druhem pozemku, neboť je třeba respektovat původní grafický přidělový plán. Všechny hranice pozemků po jednoduchých pozemkových úpravách jsou geometricky a polohově určeny. Podkladem pro zpracování jednoduchých pozemkových úprav jsou údaje poskytnuté katastrálním úřadem, a to operát přidělového řízení, zejména návrhy přidělů z přidělového řízení, soubor popisných informací, soubor geodetických informací, mapy katastru nemovitostí a grafický přidělový plán. Jedním z výstupů z jednoduchých pozemkových úprav je geometrický plán, který zpravidla slouží pro obnovu katastrálního operátu (dle § 26 odst. 4 vyhlášky č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav), ale může se stát také podkladem pro případné navazující komplexní pozemkové úpravy. V komplexních pozemkových úpravách již mohou být hranice pozemků měněny, jak vyplývá z § 2 zákona o pozemkových úpravách.

6. Žalovaný prověřil zpracování nároků pro příslušné listy vlastnictví žalobců. U žalobců (stejně tak jako u ostatních účastníků řízení) došlo k navýšení výměry pozemků z důvodu, který je popsán na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Dále je zde popsán postup při zjišťování hranic obvodu jednoduchých pozemkových úprav, ze kterého vyplývá, že již při zjišťování průběhu hranic byli žalobci s průběhem hranic pozemků seznámeni a neuplatnili k němu žádné námitky. Žalovaný se nemůže vyjádřit ke správnosti určení průběhu hranic přidělových parcel, neboť kontrola věcné správnosti zeměměřických činností nespadá do jeho odborné působnosti. Zeměměřické činnosti v rámci jednoduchých pozemkových úprav jsou prováděny dle zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“), a vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“), kdy kontrola správnosti přísluší pouze katastrálnímu úřadu, v případě nesrovnalostí pak příslušnému zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu. Katastrální úřad provedl kontrolu dokumentace a tu převzal bez zjištění závad. Žalovaný je proto přesvědčen, že podklad pro rozhodnutí o určení hranic pozemků byl bezvadný.
7. Zároveň se žalovaný nemůže vyjadřovat k územnímu souhlasu, který vydal stavební úřad Městského úřadu v Golčově Jeníkově. V rámci vedeného správního řízení záleží vždy na věcně příslušném orgánu státní správy, jak se při rozhodování vypořádal s přesností a pravdivostí podkladů, na jejichž základě rozhodoval. Obecně však dle žalovaného lze říci, že předmětem stavebního řízení nejsou vlastnické vztahy. Podklady, třeba i měřické, jsou vyhotovovány účelově pro stavební řízení, tak aby jejich zpracování odpovídalo požadavkům příslušných zákonů. Tyto podklady neřeší vlastnické právo z hlediska jeho zdokladované existence, pouze „mapují“ existující stav terénu s ohledem na stavební záměr (např. umístění stavby).
8. V daném případě se žalovaný v odvolacím řízení zabýval dodržením zákonnosti průběhu řízení o jednoduchých pozemkových úpravách. Řízení proběhlo v souladu s platnými právními předpisy a z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že jednoduché pozemkové úpravy budou sloužit obnově katastrálního operátu (dle § 44 katastrálního zákona). Další řízení vedené v souvislosti s obnovou katastrálního operátu na základě výsledků pozemkových úprav náleží do kompetence příslušného katastrálního úřadu.

III. Ústní jednání

9. Během soudního jednání konaného dne 14. 4. 2021 žalobci uvedli, že nebyli seznámeni se skutečným průběhem nově vymezených hranic pozemků. Poukázali na skutečnost, že pozemky jsou v současné době oplocené, plot byl řádně povolený a pokud se v důsledku nového vytyčení hranic plot ocitne na jiném pozemku, tak to žalobcům bude působit potíže. Mezi pozemky, které spolu dle dřívějšího zaměření (provedeného i za účasti obce) sousedily, je nyní vložen nevelký cíp jiného pozemku (o rozměru cca 50 m²). Tento cíp jiného pozemku nemá žádné využití a nerespektuje stávající hranice v území. Žalobcům bude také komplikovat přístup na jejich pozemek. Pozemkový úřad dále žalobce neseznámil se všemi podklady pro své rozhodnutí a řádně se nevypořádal s námitkami žalobců.
10. Pověřená pracovnice žalovaného uvedla, že žalobci mají mylný dojem, že pozemkový úřad mohl v daném řízení měnit vlastnická práva a mohl přizpůsobit hranici pozemku stavu v terénu. Jednalo se však o jednoduché pozemkové úpravy, v nichž se pouze upřesňovaly hranice původních grafických přídělů. Pozemkový úřad musel vycházet z podkladů, které mu dodal katastr nemovitostí, a respektovat z nich vyplývající vlastnická práva. Jestliže vyznačené hranice přídělů žalobcům působí potíže, mohou je řešit například tím způsobem, že odkoupí od obce příslušnou část jejího pozemku. K takovým situacím při jednoduchých pozemkových úpravách běžně dochází, může se například stát, že hranice přídělu vede skrze rybník. Ale i v tomto případě nemůže pozemkový úřad udělat nic jiného, než že vlastníky pozemků na daný problém upozorní. Jeho řešení už je pak na vlastnících pozemků. K poukazu žalobců na v minulosti provedené vytyčení hranic pozemků uvedla, že pozemkový úřad ověřil u katastru nemovitostí, že dané vytyčení hranic nebylo do katastru zaneseno. Pozemkový úřad tak k němu nemohl přihlížet. Dále zmínila, že celková výměra pozemků žalobců se provedenými pozemkovými úpravami navýšila oproti stavu dosud zapsanému v katastru nemovitostí (a to o 793 m²). Odmítla také, že by pozemkový úřad v průběhu řízení žalobce neseznámil se všemi podklady.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
12. Z žalovaným předloženého správního spisu krajský soud konstatuje, že pozemkový úřad dne 3. 10. 2015 zahájil řízení o jednoduchých pozemkových úpravách (dále též pouze „JPÚ“) pro upřesnění přídělů v katastrálním území X. Dne 8. 6. 2016 proběhlo zjišťování průběhu hranic pozemků pro stanovení obvodů JPÚ. Na místní šetření byli pozváni vlastníci, kteří byli šetřením hranic dotčeni. Na základě provedeného šetření byl vyhotoven geometrický plán pro průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků a určení hranic pozemků při pozemkových úpravách. V katastrálním území X byly stanoveny tři samostatné obvody JPÚ. Pro každou část byla samostatně vypočítána skutečná výměra obvodu JPÚ ze souřadnic lomových bodů, která se porovnála s výměrou obvodu JPÚ dle výměr parcel evidovaných v souboru popisných informací katastru nemovitostí. Po porovnání těchto výměr byly zjištěny rozdíly mezi výměrou skutečně zaměřenou a evidovanou, a tak musel být pro každou část stanoven opravný

koeficient. Dle vypočteného koeficientu byly opraveny výměry všech parcel zahrnutých do obvodu tak, aby byly v souladu se skutečně zaměřenou výměrou.

13. Pozemkový úřad poté vypracoval soupis nároků vlastníků pozemků zahrnutých do pozemkových úprav. Vlastníci mohli uplatnit k soupisu nároků své námítky a připomínky. Následně byla vyhotovena dokumentace k určení hranic pozemků ve formě nových soupisů nároků. Podkladem pro jejich vypracování byly údaje z katastru nemovitostí, a to stávající mapové podklady a podklady přidělového operátu, spolu s výsledky zaměření skutečného stavu řešeného území a zjišťování průběhu hranic obvodu JPÚ. Vlastníci mohli také k novému soupisu nároků uplatnit námítky a připomínky.
14. Žalobci dané možnosti využili a dne 5. 1. 2018 uplatnili námítky týkající se několika jimi vlastněných pozemků, kromě jiného také pozemku p.č. st. X (dle grafického přidělu p.č. st. X). Ve vztahu k tomuto pozemku žalobci namítli, že hranice pozemku nerespektuje skutečné hranice v terénu, čímž návrh JPÚ narušuje pokojný stav v území. K námítkám přiložili protokoly o vytyčení hranice pozemku ze dne 12. 2. 2008, č. 229-72/2007, a ze dne 9. 4. 2010, č. 266-120/2009, geometrický plán pro rozdělení pozemků ze dne 13. 2. 2008, č. 229-72/2007, geometrický plán pro vyznačení budovy a rozdělení pozemku ze dne 10. 9. 2008, č. 243-78/2008 a územní souhlas ze dne 29. 4. 2011, č. j. stú/81/11HRE-2. Téhož dne proběhlo na pozemkovém úřadu jednání týkající se uvedeného pozemku, kterého se zúčastnil rovněž starosta městyse Vilémov.
15. Pozemkový úřad námítkám žalobců nevyhověl, což jim sdělil přípis ze dne 29. 1. 2018. Dne 30. 8. 2018 pak pozemkový úřad rozhodl podle § 13 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách o určení hranic pozemků v obvodu JPÚ v k. ú. X. Žalovaný následně žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobců proti uvedenému rozhodnutí pozemkového úřadu.
16. Krajský soud se po prostudování žalovaným předložené spisové dokumentace ztotožnil se závěry, k nimž dospěl pozemkový úřad a žalovaný ve svých rozhodnutích.
17. V posuzované věci pozemkový úřad vedl řízení o JPÚ pro upřesnění přidělů. Podle § 4 odst. 2 zákona o pozemkových úpravách, ve znění účinném do 31. 12. 2020, lze jednoduchými pozemkovými úpravami provést i upřesnění nebo rekonstrukci přidělů půdy přidělené ve smyslu dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. a č. 28/1945 Sb. a zákonů č. 142/1947 Sb. a č. 46/1948 Sb., a to v případech, kdy nelze použít jiný postup. Podle § 13 odst. 1 téhož zákona je upřesněním přidělu „*určení hranic přidělu v případech, kdy je přiděl přibližně lokalizován, ale hranice přidělu nelze jednoznačně určit.*“ Podle § 13 odst. 3 cit. zákona v řízení o JPÚ, jejichž předmětem je upřesnění přidělu, „*postupuje pozemkový úřad po projednání s katastrálním úřadem podle tohoto zákona; ustanovení § 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11 a 12 se však použijí pouze přiměřeně. V těchto řízeních pozemkový úřad rozhodne pouze o určení hranic pozemků.*“
18. Krajský soud tedy přisvědčuje žalovanému v tom, že pozemkový úřad nemohl v daném řízení měnit vlastnická práva a přizpůsobit hranici pozemku stavu v terénu. Pozemkový úřad pouze upřesňoval hranice původních grafických přidělů. Podkladem mu přitom byly údaje poskytnuté katastrálním úřadem, a to operát přidělového řízení, zejména návrhy přidělů z přidělového řízení, soubor popisných informací, soubor geodetických informací, mapy katastru nemovitostí a grafický přidělový plán. Výsledky předmětných JPÚ budou využity pro obnovu katastrálního operátu (v souladu s § 44 katastrálního

zákona). Případně se mohou stát také podkladem pro komplexní pozemkové úpravy, v nichž by hranice pozemků již mohly být měněny (viz § 2 zákona o pozemkových úpravách).

19. Žalobci k tomu namítají, že hranice pozemku p.č. st. 100/11 (dle grafického přidělu p.č. st. 100/5) nerespektuje hranice v terénu, čímž návrh pozemkových úprav narušuje pokojný stav v území. Konkrétně nesouhlasí s určenou hranicí uvedeného pozemku s pozemkem p.č. 1588. Dále namítají, že hranice pozemků byly v minulosti řádně vytyčeny, poukázali rovněž na územní souhlas k oplocení pozemků vydaný dne 29. 4. 2011 Městským úřadem v Golčově Jeníkově (na jehož základě si svůj pozemek oplotili). Obdobně formulované námitky uplatnili již v řízení o JPÚ (viz výše).
20. Pozemkový úřad se k uvedeným námitkám vyjádřil především v přípisech, které žalobcům zaslal dne 29. 1. 2018. Zdůraznil zde, že podkladem pro zpracování JPÚ jsou údaje poskytnuté katastrálním úřadem. Popsal zákonnou úpravu vytyčování hranic pozemků a konstatoval, že na základě dokumentace o vytyčení hranice pozemku nelze v katastru nemovitostí provádět změny geometrického a polohového určení pozemků, a to ani v případě, kdy vlastník pozemku byl přítomen ústnímu jednání a seznámení s průběhem vytyčené hranice. Žalobci předložené protokoly o vytyčení hranice pozemku dle pozemkového úřadu nejsou závazným podkladem pro zápis do katastru nemovitostí. Katastrální úřad v katastru nemovitostí evidované geometrické a polohové určení pozemků změnil pouze na základě listiny, ze které je zřejmý souhlas vlastníků dotčených pozemků s tím, že vytyčené lomové body leží na hranici jejich pozemků. Takovou listinou může být například stejnopis protokolu o vytyčení hranice, souhlasné prohlášení o uznání průběhu hranice pozemků nebo jednostranné uznání vlastníků všech dotčených pozemků. Neoddělitelnou součástí této listiny je geometrický plán pro průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice. Na průběhu vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků se vyhotoví geometrický plán, pokud má být do katastru zapsáno zpřesněné geometrické a polohové určení pozemků a jemu odpovídající zpřesněná výměra parcely. V tomto případě ale nebyl geometrický plán vyhotoven a následně neproběhl zápis do katastru nemovitostí.
21. Krajský soud s uvedeným hodnocením souhlasí. Podle § 49 odst. 1 katastrálního zákona je vytyčování hranic pozemků zeměměřickou činností, při které se v terénu vyznačí poloha lomových bodů hranic pozemků podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení. Dle odst. 2 téhož ustanovení je přesnost vytyčení dána přesností dosavadních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemků. Podle odst. 3 cit. zákona musí být k seznámení s výsledky vytyčení prokazatelně přizváni vlastníci dotčených pozemků. A konečně podle § 49 odst. 4 katastrálního zákona platí, že na „*průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků se vyhotoví geometrický plán, pokud má být podle nich do katastru zapsáno zpřesněné geometrické a polohové určení pozemku a jemu odpovídající zpřesněná výměra parcely.*“ Před přijetím nyní účinného katastrálního zákona byla obdobná úprava obsažena v § 19a zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).
22. Jak uvádí i komentářová literatura, „[p]rostě vytyčení hranic pozemků podle údajů katastru samo o sobě není a ani v minulosti nikdy nebylo právně závazné, a ani v judikatuře nikdy nebyl takový názor vysloven. Technická dokumentace o vytyčení hranic pozemků také sama o sobě nikdy nebyla podkladem k provedení změn v katastru nemovitostí.“ Zákon ovšem dává vlastníkům možnost, aby si nechali údaje katastru o geometrickém a polohovém určení

hranic pozemků zpřesnit. Aby ale bylo možné zpřesněné geometrické a polohové určení pozemku do katastru zapsat, „*musí být k tomu účelu vyhotoven geometrický plán. Takový geometrický plán se vyhotoví na průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice pozemku. (...) Důležitým předpokladem pro výsledný zápis zpřesněného geometrického a polohového určení hranice pozemku do katastru však je, že se na něm všichni dotčení vlastníci shodnou a tuto svou shodu vyjádří v písemné formě. Nejčastěji půjde o "Souhlasné prohlášení o shodě na průběhu hranic pozemků", jehož vzor je obsahem bodu 20 přílohy katastrální vyhlášky. Po zápisu zpřesněného geometrického a polohového určení hranic pozemků do katastru nemovitostí nastane situace, kdy každé další případné vytyčení takové hranice již bude totožné a jednoznačné. Každý další vytyčovatel již bude vycházet ze stejného podkladu a dosáhne na zemském povrchu očekávaného shodného výsledku. U katastrálního úřadu pak bude trvale uložena listina o tom, že se vlastníci na tomto průběhu hranice v terénu shodli a nebyl mezi nimi spor“ [Barešová, E. a kol. *Katastrální zákon* (č. 256/2013 Sb.). *Komentář* – 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, komentář k § 49 zákona, cit. dle ASPI].*

23. Není tedy rozhodné, že protokoly o vytyčení hranice pozemku předložené žalobci byly patrně zpracovány s využitím stejných podkladů, jako geometrický plán vyhotovený v rámci následně prováděných JPÚ (podle protokolu č. 229-72/2007 bylo vytyčení v daném případě provedeno na podkladě mapy katastru nemovitostí, mapy bývalého pozemkového katastru a přidělového plánu; v případě protokolu č. 266-120/2009 pak bylo vytyčení provedeno na podkladě mapy katastru nemovitostí a grafického přidělu). Stejně tak není rozhodné, že dle zmíněných protokolů byli s výsledky vytyčení seznámeni vlastníci příslušných pozemků a neměli k vytyčeným hranicím žádné připomínky. Podstatné je, zda došlo k zápisu zpřesněného geometrického a polohového určení hranice pozemku do katastru nemovitostí. Podle pozemkového úřadu nikoliv, ani z žalobci předložených listin nic takového neplyne. Ostatně žalobci ani netvrdí, že by v minulosti došlo k zápisu zpřesněného geometrického a polohového určení hranice pozemku do katastru nemovitostí. V tom případě nebyly pro zpracovatele JPÚ uvedené protokoly o vytyčení hranice pozemku závazné a mohlo dojít k tomu, že jím určené hranice pozemků se liší od hranic vytyčených v minulosti a že „*nerespektují hranice v terénu*“.
24. Z obdobných důvodů nebyl pro zpracovatele JPÚ nijak závazný ani územní souhlas k oplocení pozemku vydaný dne 29. 4. 2011 Městským úřadem v Golčově Jeníkově. Jak příhodně uvedl žalovaný, předmětem daného stavebního řízení nebyly vlastnické vztahy a podklady vyhotovené pro toto stavební řízení neřešily vlastnické právo z hlediska jeho zdokladované existence, pouze „mapovaly“ existující stav terénu s ohledem na stavební záměr.
25. Krajský soud pouze považuje za vhodné částečně korigovat tvrzení žalovaného, že pokud katastrální úřad provedl kontrolu dokumentace a převzal ji bez zjištěných závad, nepřísluší žalovanému hodnotit správnost určení průběhu hranic přidělových parcel. Katastrální úřad v daném případě posuzoval pouze to, zda je zpracovaný geometrický plán technicky způsobilý k převzetí do katastru, nepřezkoumával správnost určení hranic pozemků pozemkovým úřadem. Bylo tedy povinností pozemkového úřadu (potažmo i žalovaného) zabývat se případnými námitkami vlastníků dotčených pozemků zpochybňujícími správnost určení průběhu hranic přidělových parcel. Pozemkový úřad ovšem v nyní posuzované věci takto postupoval a námitky žalobců řádně vypořádal. Nutno dodat, že kromě výše popsaného poukazu na hranice v terénu a na rozpor

s v minulosti zpracovanými protokoly o vytyčení hranice pozemku žalobci neuplatnili žádné další námitky proti určení hranic předmětného pozemku.

26. Krajský soud má pochopení pro nespokojenost žalobců s tím, že určené hranice pozemků jim mohou působit jimi popisované potíže, pozemkový úřad však nemohl v předmětném řízení o JPÚ tuto skutečnost nijak zohlednit. Žalobcům nezbyvá, než řešit tyto potíže jiným způsobem (například tak, že odkoupí od obce Vilémov příslušné části jejího pozemku), případně v jiných řízeních.
27. Během soudního jednání žalobci dále uvedli, že pozemkový úřad je neseznámil se všemi podklady pro své rozhodnutí. K tomu soud uvádí, že se jedná o opožděnou žalobní námitku, neboť v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). *Obiter dictum* nicméně soud dodává, že z předloženého správního spisu neplyne, že by žalobci nebyli seznámeni s podklady pro rozhodnutí pozemkového úřadu. Tomuto závěru svědčí i skutečnost, že žalobci v průběhu správního řízení uplatňovali konkrétní námitky vůči hranicím pozemků určeným v jeho průběhu.

V. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobci jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žaloby dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. V souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; v nyní posuzované věci soud osobám zúčastněným na řízení žádnou takovou povinnost neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 20. dubna 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu